

Nagrade Ljubljane najzaslužnejšim

Na slovesnosti ob prazniku mesta Ljubljane so v Slovenski filharmoniji podelili najbolj zaslužnim posameznikom in organizacijam zlate plakete ilegalca in nagrade mesta Ljubljane.

Med dobitniki teh visokih priznanj so bili tudi delavci in občani Centra.

Zlato plaketo ilegalca so podelili družini Franje Bernot in organizacijam Zveze rezervnih vojaških starešin v Ljubljani, ter Francu Stadlerju - Pepetu. Družino Franje Bernot so predlagali Krajevna konferenca SZDL Gradišče, OK SZDL Ljubljana Center ter medvojni aktiv OF Ljubljane.

Franja Bernot je lani dopolnila 90 let trdega delovnega in požrtvovalnega življenja. Vdova s petimi doraščajočimi otroki je sama poskrbela za njihovo šolanje in vzgojo. Ko so otroci, zlasti hčerka Vida z možem Tonetom Tomšičem, začeli z revolucionarnim delovanjem, jim je bila zvesta opora in jim je dolga leta požrtvovalno pomagala. Že več let pred vojno so se v njenem domu pogosto zbirali vodilni predvojni komunisti, sprejemala in posredovala je številna zaupna sporočila, povezovala se je s svojci zaprtih revolucionarjev, pošiljala v zapore pomoč, pisala protestna pisma. Med NOB je tudi skrbela za vnuka in se skrivala z njim pred preganjenci v raznih krajih. Kljub hudim udarcem je ostala vedra in do poznih let zavzeto povezana z družbenopolitičnim dogajanjem svoje sredine.

V NOB je delovala vsa njena družina, posebno še:

hčerka Vida Tomšič, narodni heroj, članica KP od leta 1934, ki je med najpomembnejšimi osebnostmi naše revolucije;

zet Tone Tomšič, narodni heroj, leta 1942 ustreljen v Gramozni jami v Ljubljani kot organizacijski sekretar CK KP Slovenije;

Živko Bernot, nosilec »Partizanske spomenice 1941«, ki je kot pomemben družbenopolitični in strokovni delavec na področju kmetijstva in združenstva umrl leta 1977 in

najmlajši sin Branko, ki je kot komunist, partizan in mladinski organizator komaj dvajsetleten padel na pragu svobode v vzhodni Sloveniji.

Organizacije zveze rezervnih vojaških starešin v Ljubljani

Predlagatelj: Predsedstvo Mestne konference SZDL Ljubljane

Organizacije ZRVS v Ljubljani so v minulih letih kot nepogrešljiv dejavnik opravile obsežno delo pri podružljanju ljudske obrambe in uveljavljanju družbene samoza-

ščite: z usmerjanjem svojih članov v konkretno delo, v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, šolah, samoupravnih interesnih skupnostih itn. Z vsakoletnimi preizkusi znanja so organizacije ZRVS stopnjevale usposobljenost svojih članov za vojaško strokovno nalogo in družbenopolitično delo. Spredavnji redno usposabljaajo tudi člani odborov za LO in DSZ, v orientacijsko taktične vaje in strelska tekmovanja pa vključujejo tudi mladino.

V šolah so organizacije in člani ZRVS prevzeli pobude za organizacijo obrambnih dni in pohodov, hkrati z vključevanjem raznovrstnih oblik obujanja tradicij NOB; pri tem se tesno povezujejo z osnovnimi organizacijami ZSMS, pionirskimi odredi in organizacijami ZZB NOV v krajevnih skupnostih. V Ljubljani npr. deluje preko 70 pohodnih enot.

Franc Stadler-Pepe

Predlagal ga je Odbor domicilne enote VOS OF za Ljubljano. Je član ZK od leta 1941, narodni heroj, nosilec »Partizanske spomenice 1941« in mnogih drugih visokih odlikovanj.

Pred vojno je bil aktiven član naprednih kulturnih in športnih organizacij. Leta 1941 se je vključil že v prve borbene grupe v Šiški, po ustanovitvi

Varnostnoobveščevalne službe pa je deloval v tej borbni organizaciji OF. Sodeloval je skoraj pri vseh njenih pomembnih akcijah v Ljubljani kot neposreden udeleženec ali organizator. Hkrati je bil pred odhodom v partizane 1943 tudi komandant Narodne zaščite v Ljubljani, tam pa je opravljal pomembne naloge pri organiziranju Vojske državne varnosti Slovenije in OZNE.

Po osvoboditvi je ostal na pomembnih položajih v OZNI in Sekretariatu notranjih zadev SR Slovenije. Hrati je bil zelo aktiven družbenopolitični delavec v borčevskih organizacijah. Še posebej pomembno pa je njegovo dolgoletno delo v odboru Pohoda

po poteh partizanske Ljubljane, kjer je tudi predsednik. Kot zaslužni borec je bil pred kratkim izvoljen za predsednika odbora domicilne enote VOS OF za Ljubljano.

Nagrade mesta Ljubljane pa so dobili:

Slavko Korbar: sekretar komiteja OK ZKS občine Center, za prizadevanje in ohranjanje tradicij NOV, za samoupravno preobrazbo Ljubljane, za krepitev bratstva in enotnosti in akcijsko učinkovitost ZK, kar vse je prispevalo svoj delež k osveščanju delovnih ljudi in občanov, s tem pa tudi h kreptvi ljudske obrambe in družbene samozaščite. Kot člana sveta za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito pri Skupščini mesta Ljubljane, deluje neprekinjeno že 13 let na področju urejanja zadev ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Osem let že opravlja dolžnost predsednika Republiškega odbora ZRVS, že tretje leto pa opravlja tudi dolžnost sekretarja vojnega komiteja ZKS ljubljanske pokrajine. Več kot štiri leta je član Republiškega sveta za ljudsko obrambo, dve leti pa je bil član Konference ZKJ za ljubljansko armadno področje. Tovariš Korbar je zlasti mnogo prispeval k opredelitvi aktualnih idejnopolitičnih nalog ZK pri njenem angažiranju v zvezi s krepitevijo ter podružljanjem ljudske obrambe in družbene samozaščite, pa tudi pri normativnem urejanju obrambnih zadev.

Franc Plevnik: je kot dolgoletni učitelj fizike najprej na gimnaziji in nato na pedagoški akademiji Ljubljana, kot pedagoški svetovalec veliko prispeval k razvoju ter posodabljanju vsebine in metod pouka fizike v osnovni šoli in usmerjenem izobraževanju. Mnogo je prispeval k usposabljanju in strokovnemu izpopolnjevanju učiteljev tega predmeta.

Aktivno sodeluje v samoupravnih organih, strokovnih in družbenopolitičnih organizacijah na pedagoški akademiji in izven nje. Je predsednik gradbenega odbora za izgradnjo novega Pedagoškega centra v Ljubljani.

Celotna pedagoška, strokovna in širša družbena dejavnost označuje tovariša Plevnika kot sodobnega in nadvse prizadevnega učitelja, ki s svojim delom veliko prispeva k napredku vzgojnoizobraževalnega dela v Ljubljani in širšem slovenskem prostoru.

Beno Zupančič: književnik,

publicist in politik je v svojem literarnem ustvarjanju posvetil posebno mesto Ljubljani, zlasti obdobju odpora prebivalcev našega mesta fašističnim zavojevalecem.

Njegovi romani »Sedmina« 1957, »Grmada« 1974 in zadnji »Noč in dan« 1977 predstavljajo vidne umetniške dosežke v našem literarnem ustvarjanju.

Beno Zupančič pa se je uveljavil tudi s svojo bogato publicistično dejavnostjo kot eden od pomembnih vodilnih mislecev pri teoretičnem ute-

meljevanju socialističnega samoupravnega koncepta kulture.

Njegov publicistični opus s tega področja predstavljajo zlasti knjige, izdane po letu 1970 - Politični zapiski (1975), Za kulturno življenje (1975), Delavci in kultura (1975), Po meri našega človeka (1977).

Poudariti pa je treba tudi vsestransko družbenopolitično angažiranje Bena Zupančiča tako v Ljubljani kot v Sloveniji, za uveljavljanje samoupravnega položaja in vloge kulture v socialistični družbi.

Svečana podelitev priznanj OF in ZSS

25. aprila je bila v Mestnem gledališču ljubljanskem svečana seja občinske skupščine Center, na kateri so podelili letošnja srebrna priznanja Osvobodilne fronte in srebrne znake zveze sindikatov Slovenije, najzaslužnejšim družbenopolitičnim delavcem in organizacijam.

Pred podelitvijo sta prvak ljubljanske Opere Ladko Korošec in pevski zbor Ljubljanske banke priredila kratek kulturni program, ki sta ga povezovala Jernej Pikel in Alenka Svetelova.

Nagrajencem sta ob tej priložnosti spregovorila Miha Draksler predsednik občinskega sveta ZSS in Tone Kovačič, predsednik komisije za odlikovanja in priznanja Osvobodilne fronte. Po podelitvi priznanj je bil v avli Mestnega gledališča za udeležence svečane seje še kratek sprejem z zakusko.

Poudarila sta veliko družbeno vrednost dolgoletnega požrtvovalnega dela nagrajencev, polnega samoodpovedovanj in delovne discipline. Priznanja so za vse to pristrčna oddolžitve.

M. S.

